

VECKOBLADET 38

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar 1983 9:e årg

Lösnummerpris 1:50

Fredagen den 2 december

Fullmäktige slår rekord

Under budgetdebatten i Lunds kommunfullmäktige förra veckan slogs antagligen ett antal svenska rekord; nämligen längden på sammanträdet (om man bortser från Stockholm som samtidigt har landsting), ett åhörarreord på 29 timmar och 45 minuter, partireord i fråga om antal inlägg (130 från Vpk), samt slutligen en rekordnotering på 1 timma och 40 minuter på Rolf Nilson (Vpk) för använd tid. Vi kan också notera ett ordföranderekord för Per-Håkan »Tomegap» Ohlsson, som satt hela tiden ut.

Hur ska man nu förhålla sig till detta: Beklaga sig över det långa sammanträdet, som många journalister gör? Jag tycker det är fel, i stället kan Lund vara stolt över sina kommunalpolitiker, som är beredda att ställa frågor under debatt. Det har inte alltid varit så här. I början när Vpk kom in i fullmäktige var det en dygd att knipa käft. Fullmäktige fungerade då som ett transportorgan för i styrelser och nämnder redan fattade beslut. Inte minst Tarcisio Bommarcos envist fasthållna linje att fullmäktige ska vara ett högsta beslutande organ, där politisk debatt ska föras, har lett till att debattnivån höjts väsentligt. De mobbningsor som Vpk-gruppen utsettes för från politikerkollegor och journalister, har i stort sett upphört.

Ordningsfrågor

Å andra sidan tycks det mig som om Vpk-arna lärt sig att inte kräva vöteringar i onödan, de valda hinner nu i lugn och ro ama eller dricka kaffe mellan beslutsrundorna. Ordföranden jobbar ganska snabbt, men hamnar i bland snett om prestigen sätts i fråga. Rolf Nilson (Vpk), som nog får anses vara fullmäktiges mest kompletta politiker, brukar i bland driva upp pulsen på Per-Håkan Ohlsson genom att ta upp ordningsfrågor. En viktig princip fick Rolf fastslagen, nämligen att fullmäktige inte bara beslutar om pengar, utan också om de skrivningar som ingår i yrkandena. I bland ville ordföranden avpolitisera diskussionen genom att bara bolla med siffror.

Kvinnokraft

Kvinnorna har nog fått en ökad betydelse i fullmäktige, även om man må begrunda Kajsa Theanders (Vpk) misstanke att många av de kvinnor som valts är sådana som tänker som män. I alla fall har tre partier kvinnor på toppen: Moderaterna Gun Hellsvik, socialdemokraterna Ingegerd Göransson

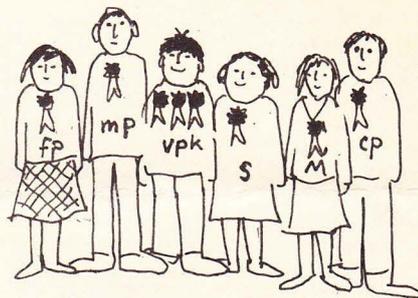
och folkpartiet Ebba Lyttkens. Två av dessa fyller sin roll väl, medan jag nog skulle vilja sätta ett litet frågetecken för Ebba Lyttkens. Där lämnade Oredsson en lucka efter sig. Även Vpk-tjejerna Bodil Hansson, Lisbeth Ottoson och Kajsa Theander gjorde gott ifrån sig och det märktes att församlingen lyssnade när de var i talarstolen.

Stenåldern

Ekonomiskt var det framförallt Vpk som stod emot de övriga partierna. Visserligen drev moderaterna sparsamhetsivern längst, men det var trots allt inte så stora summor som skilde dem från s, mp, fp och c. Politiskt var det Vpk och s som höll ihop i försvaret av den offentliga sektorn och i det klassmässiga perspektivet. Miljöpartiet trängdes mellan sköldarna och de hade svårt att klara sig mot Vpk:s ofta skarpa angrepp. De anses sig vara ett icke-tillväxtparti, men frågan är om inte Vpk är det i större utsträckning, genom sitt försvar av servicesektorn. Jag menar att denna inte sliter lika mycket på naturen som tillverkningsindustrier. Ska vi komma bort från pryltänkandet måste vi, som Vpk kräver, i stället satsa på omsorg och kultur. Mänskligheten vill ju inte återgå till stenålder... åtminstone inte lundaborna.

Indikator

Vpk krävde alltså utbyggnad av kommunens verksamhet för att ge lundaborna service och arbete, och för att spara de pengar som går till arbetslöshetsunderstöd och dylikt. Det är den gamla Wigforss-Ohlinska huvudlinjen som var så framgångsrik på 30-talet. Frågan är om det finns pengar? Till att börja med var jag misstänksam, eftersom jag tillhör dem som anser att överkonsumtion och arbetsfria inkomster bygger på utslagning av andra (vilket är okej när det gäller sjuka, gamla, barn osv.), men det faktum att samtliga partier gick med på oförändrat

skatteuttag, trots ökade utgifter, indikerar att ekonomin inte är så dålig. Det framkom ju också i reda siffror att likviditeten var över förväntan, liksom skatteinkomsterna. Skatteunderlaget är sådant att kommunen lånar på tok för litet, ansåg en av de borgerliga politikerna. Nog verkar det vara klok politik att under nödåren öppna de fulla ladorna!

Kantigt

Vpk:s linje är alltså mycket klart profilerad på försvar och utbyggnad av den offentliga sektorn och bekämpande av arbetslöshet. Det gör att politiken i bland blir litet kantig och aggressiv gentemot allt som tillhör det privata – eller med ett positivt laddat ord – »civilsamhället». Ett exempel är djursjukhuset Dynan. Här vann Vpk debattsegrar, men förlorade djurvännernas hjärtan. Ett annat är motståndet mot omsorgsformer och pedagogiker vid sidan av det allmänna, men den striden får vi nog ta. Frågan är om det behöver ske under så omilda former?

Rolf Nilson betecknade budgetmötet som ett enda stort fiasco och syftade då på att så litet görs för att bekämpa arbetslöshet, men som kommunalpolitiskt debattmöte var det nog en succé, om man ser till helheten, och undertryckt är ju den ende åhörare som är kompetent att göra den bedömningen.

VB:s maratonsreporter

Tjej ordförande i KU-Lund

Kommunistisk Ungdom i Lund (Vpk:s ungdomsförbund) hade i lördags årsmöte på Svarvarestugan. Medan vinden ven och regnet strilade ner antog KU-Lund verksamhetsberättelsen, där det konstateras att det gångna året varit lyckat, och i synnerhet den kampanjvecka med utåtriktade verksamheter vi hade i våras.

På lördagseftermiddagen hade KU utåtriktade aktiviteter i form av ett appellmöte på Mårtenstorget där tal hölls för freden, mot vansinnesrustningen i världen. KU höll tal mot arbetslösheten och mot USA-imperialismens stöd till kontrarevolutionärerna i Nicaragua och mot invasionshotet där.

Även det kommande årets verksamhetsplan antogs. Hur ska KU-are agera på högstadier och gymnasier för att slå tillbaka unghögern? Och hur ska KU arbeta mot arbetslösheten och det dåliga förslaget till ungdomslag som S-regeringen lagt fram?

En ny styrelse tillsattes: Kristina Zitko (ordf.), Louise Åkerman (kassör), Ulf Andric, Camilla Sandström, Bodil Petterson, Jonas Ankarloo och Mattias Lentz.

Dröm sött

Första advent är det mer folk i kyrkan än någon annan söndag och även mer än under julottan.

Advent är en ganska trevlig högtid. Anspråklös och enkel. Man tänder ett litet ljus och väntar om inte på Jesus så åtminstone på tomten.

Fast upptakten i år var inte nått vidare. Inte bara för att det regnade utan även för att affärsidkarna i sin iver att sälja julklappar sköt över målet. Julskyltningen ska vara överdådig, vacker och fantastisk. Vackra tredimensionella tavlor. Mystiska trolska landskap med mekaniska tomtar och en ren som viftar på svansen. Hedendomens midvinterblot i förening med kristendomens stillhel.

Men vad är skönheten i en bjällra placerad på en hemdator eller en knappteleson i ädelträ? Tur att Iris blomsterhandel finns. Allt i gult. Ett djärvt grepp. Inga julrosor utan liljor, orkidéer, citroner. Massor. Massor. Massor. Mer sänt.

En tanke man slås av när man ser alla strömma ut ur domkyrkan är att väntan och hoppet om julen och frälsaren är viktigare än själva poängen.

Det är skönt att vänta och hoppas på en bättre tid. Men inne i en gnager oron för en ny besökelse. De kristna är tappra. Det är nästan 2000 år sedan Jesus var här senast. Men det väntas troget.

Fast det är inte bara i kyrkan man hoppas. Vi gick här i sex år och väntade på att borgarväldet skulle brytas. Vad fick vi? När industrier läggs ner hoppas man på frälsaren staten. Andra väntar på internationella konjunkturen och några ser fram mot dagen då Saturnus och Venus står i läge. En del tror på SIFO och andra på löntagarfonderna.

Det är skönt att drömma. Socialismens Lund och Sverige blir vackert. Kanske inte som drömmen, men ändå. 1984 blir året då vi inte väntar utan i stället provar att förverkliga drömmar och skapar nya ännu skönare visioner. 1984 blir inte storebrors år utan lillebrors år. Mera liljor.

God jul!

En skånsk statistikvinter ser ut så här. Man har sammanlagt 33 plogningstillfällen. Av dessa beror bara 10 tillfällen på att snön kommer lugnt och fint uppifrån. Men vid hela 19 tillfällen måste man ploga därför att den redan befintliga snön driver. Tre tillfällen har vi extrema problem och vid ett tillfälle är det totalstopp.

Reportage i Arbetet

Javisst, det är så det är! Uppåt landet har de säkert bara vanliga plogningstillfällen.

Första advent i Lund

Efter att ha matat duvorna och sett på morgonmässan i TV går jag ut på stan för att uppleva första advent. Ja, morgonmässan brukar jag ju inte se, men kyrkoåret inleds denna söndag, så litet rietet får man visa. Förresten är kristendomen riktigt vänsteristisk när den predikas rent, och det tycker jag att predikanten Rolf Larsson från Arboga lyckas med.

Men åter till Lund. Jag styr mina steg först till Scoutkåren Finns julmarknad vid Krafts torg. Jag hörde till de första besökarna och kunde i lugn och ro kasta pil. Utan föregående uppvärmning lyckas jag pricka 2 ballonger på fem kast. Det blir två kolar i pris. Mumsande på dessa går jag runt och tittar på handgjorda textilier. Jag frestas av en broderad löpare med texten »Många tomtenissar små kommo tippande på tå», men priset, 75 kr, är för högt. Så jag går över till katolikerna på Råbygatan där man brukar hitta fina hantverk och goda kakor från många invandrarländer. Jag blir välsignad av en dominikanermunk och förd till kyrkokaffet. Tablå! Jag kom en vecka för tidigt! Här pågår en gudstjänst med kringarrangemang.

besökare. En äldre man följer efter och nere vid saluhallen kommer han fram och säger att vi har gjort intryck på honom. Vi avslutar demonstrationen på Mårtensorget och unnar oss litet glögg och saffransbullar, som några sympatiserande tonåringar står och säljer.

Högborgen

Nu är jag ordentligt blöt och går med raska steg till arbetarrörelsens högborg, Folkets Hus. Här köper jag en fredsnål och tittar på en jubileumsutställning om Lunds FCO: Det är de breda pågarnas tummelplats, men nere i källaren håller Bidde Nilsson och de andra sossekvinnorna hus. Där köper jag ett par nygräddade munkar och ett porslinsmycke från Idaröd. Jag kommer i samtal med Claes-Göran Jönsson (s) och jag uttrycker tanken att det är synd att socialdemokratin tagit monopol på arbetarrörelsen, vi andra i det mindre arbetarpartiet räknas inte. Men Claes-Göran är så upptagen av kaffekokning att han inte hittar något bra svar.

Nu skulle det vara skönt med litet musik, tänker jag, och skyndar till konsthallen, där Kustbandet just börjar spela. Ah, det var verkligen skönt att känna hur kroppen börjar svara på synkorna! Nästan fullsatt. Ett jätte stort bashorn bompade i »That's Rythm, Man». Jag tänker: När det börjar svänga om socialismen, då faller borgarnas sista fästen.

Café Ariman

Nu börjar det närma sig slutet på min lilla adventsrunda. Jag tittar i alla fall in på Café Ariman för att lyssna på Lilla Pennklubbens diktuppläsning. Jag hejar på Karin Lentz och sätter mig vid en varm choklad med visp. Min favorit, Claes Rosvall, drar en härlig dikt om elefanten Ellen som blir på smällen. Han har varit i Kenya och hämtat inspiration. Claes gillar barn och djur och är förstas vegetarian. Karin överraskar med en antidiikt som vinner publikens gillande. Det är fantastiskt, Lilla Penn har mer än hundra medlemmar, nästan alla med titeln vice ordförande!

Slutligen går jag upp till Lilla Teatern, som denna dag har stans dyraste kakor. Det är solidaritetspris för att stödja mik-maq-indianerna, som i Nova Scotia hotas av Stora Kopparbergs giftbesprutningar. Jag tar ett glas saft a.3, kr och beger mig sedan hem.

Mjau

Karl XII i Lund

PS. Det i artikeln framkomna intresset för Karl XII:s häst får inte skymma det faktum att kungen i fråga den 30 november i Lund står som symbol för militarism och rysshät, alltså sådant som nynazistera ömt vårdar sig om. I år förekom dock motdemonstrationer mot detta spöke.

Emellertid kan man inte klandra karolinerna och ännu mindre Brandklipparen för detta. Krig var då närmast självklart om man ville överleva som nation, till skillnad från i våra dagar då freden är nödvändig för överlevnad.

Karl den XII bedrev onekligen en alltför offensiv »försvarspolitik» in i det ryska riket, men nog får man erkänna att han fäktade väl och visst offrade han sitt eget skinn, i motsats till dagens knapptryckare.

Lundabon Frans G. Bengtsson har föresten skrivit en biografi, som just kommit ut i en nyupplaga.

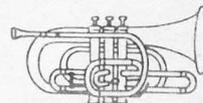
Utubrytarkung i stan

Den från flerfaldiga höstfester ökande utubrytarkungen Kesseloffski kommer åter till Lund, platsen för brottet. Nya djerfva utubrytningsförsök sägs nämligen skola äga rum å Stadsteatern härstädes, söndagen den 4 dennes. Det blir den gastkramande Tvångströjan, det blir Berlinska Postsäcken och det blir den obönhörliga Släggan Mot Bröset. Ännu fler nummer utlovas av artisten, vilken förresten med buller och bång bröt sig in i de svenska hemmen genom ett svettdrypande framträdande nyligen i Måndgasbörsern.

Finaldag för »Jazz i Skåne»

Jazzmusiken fortsätter att flöda i Konsthallen, omgiven av Knut Granes inspirerande målningar. På lördag 3 dec. kl 15 kan vi höra Jan »Tollarpam» Erikssons trio. På söndag, finaldagen på utställningen »Jazz i Skåne» blir det inte mindre än två konserter. Kl 13 spelar Traditional Feetwarmers och kl 16 kommer det sex man starka Sambandet att blåsa av utställningen. Det blir den sista i en lång rad konserter, samtliga med ovanskelig heder och ära arrangerade av jazzklubben Plektrum i samarbete med Konsthallen.

Obs! Till samtliga konserter på lördag och söndag är det fri entré.

Nunnor och professorer

Det är skönt att en liten stund kunna kura ihop sig i novemberdiset innan historien accelererar ytterligare. Nästa år är det 1984 och då är vi oåterkalleligen inne i datorernas och fjärrstyrningens tidevarv. Eftersom det är skottår blir det inte bara 365 utan hela 366 morgnar som vi stiger upp, inpräntar det ödesdigra årtalet och så går ut och fångar dagen under det att vi i görligaste mån håller Pershing-2-missiler, härsklystna datorer och genmanipulatorer stången.

Det blir en strid på kniven för att stoppa det nya generalnutriva pillret (som har allt som mat kan ha – utom smak, lukt och skönhet) och behålla köttfärsåsen och spagettin. Det blir också en daglig kamp för att stoppa Barsebäcks pågar och sätta p för den nya genbanken i Umeå, innan den lämnar ritbordet i Stockholm. Vi måste värna om kulturen, höns måste få fortsätta att spatsera fritt och barnen måste allt framgent kunna ta sig en öl till maten.

Installation

Det blir följaktligen knappast någon tid över till att fria, tjejer, så sätt inte undan någon dag till det. Vi må snart betänka vår framtid och inte gömma huvudet bland lussekatter och julstjärnor. Det duger inte alls att lämna över framförhållningen till de tunga pågarna som tar teknikens landvinningar som en julkapp till människorna på jorden. Universitetets rektor Håkan Westling talade under professorsinstallationen i fredags med viss hänförelse om satelliten Pioneer 10 som från trakterna kring Pluto och Neptunus skickar oss små signaler som tillsammans bildar informationskedjor om rymden. Att satelliten bär en bild på Adam och Eva samt en positionsbestämning av Jorden försökte han skämta bort, men jag misstänker att han innerst inne förväntar sig att meddelandet ska nå fram till några supertekniska, jätteintelligenta rymdvarelser som ska komma hit och adoptera oss.

Repressiv tolerans

Efter rektorns tal kom så installationsföreläsningen, som hölls av den enda kvinnan bland de nykorrade professorerna. Var det ett utslag av den moderna vetenskapens repressiva tolerans att man tagit med en kvinna eller var det ett återfall i medeltida universitetsseder? Det är oklart vid vilken tidpunkt kvinnorna under den nya tiden motades bort från universitetet, men säkert är att det

under den mörka medeltiden fanns flera framstående intellektuella kvinnor i och utanför de världsliga lärosätena.

Nunnor

Nu är det många år sedan kvinnorna på nytt fick tillträde till universitetet i Europa, men proportionerna kvinnor/män förefaller ofta, som i dag på professorsinstallationen, vara rent medeltida.

Att en del kvinnor klarade av att delta i det andliga livet och i de vetenskapliga och politiska diskussionerna under medeltiden berodde nog mycket på att Luther ännu inte skövlut sinnena och på att klostren fortfarande erbjöd en fristad och en chans till utbildning. En nunnas liv var, för att citera en grekiska från de så kallade mörka seklen, som en fågels fritt. Jag skulle ge mer än en månadslön för att få läsa hennes tankar när hon framsade denna mening, men det är så dags nu. Jag minns när jag i slutet av 60-talet hörde talas om en flicka i tjuugoårsåldern som skulle gå i kloster och då uppfattades det som nära nog liktydigt med döden. Nu förstår jag att det var en naiv reaktion och att man i klostrets hägn kan ägna sig åt vetenskapens mödor i lugn och ro och att man dessutom inte alltid behöver komma ihåg sina klosterlöften.

Ulla Jacobsson

Men tillbaka till professorsinstallationen, fredagens enda kvinna, Ulla Jacobsson professor i processrätt, har klarat karriären utan en enda dag i kloster, tvärtom har hon varit traditionellt gift ända sedan slutet av fyrtioalet och även nedkommit med tre barn.

Hon talade i sin installationsföreläsning om att ett allt större fält inom det svenska rättsväsendet undandrar sig domstolarnas praxis och regler. Ett exempel var att åklagaren kan låta bli att väcka åtal mot ungdomar och istället själv bestämma om fosterhem och kontaktperson. Fru Statsråd, sade hon (observera att det finns kvinnor i självaste svenska regeringen, i sanning imponerande, jag tror dessutom att Lena Hjelm-Wallen, i likhet med Ulla Jacobsson, inte har klosterdagar på sitt konto), Herr Landshövding, Herr Kansler Magnifice Rector, Mina Damer och Herrar. Att döma är maktutövning i en påtaglig, nästan brutal variant. En dom griper in i den enskildes ekonomi och har makt att beröva människor friheten. Det är därför ett oroväckande drag i det svenska rättsväsendet att en del av den juridiska behandlingen av medborgarna sker utan processuella regler.

Typisk Pinterpjäs

Harold Pinters succépjäs *Betrayal* spelad på engelska på Lunds stadsteater, ja det är helt enkelt ett litet evenemang. Fredagen den 2 och lördagen den 3 dec ges pjäsen i ett gästspel av British Theatre. Uppremiären ägde rum 1978 på The National Theatre i London. Framgången blev stor och stycket har sedan dess rönt stor uppmärksamhet runt om i världen. Det är ett kärleksdrama mellan kvinna, man och bästa vännen.

Texten är lättfattlig, även om man inte är speciellt förfaren i engelska lär man förstå det mesta. Det är en typisk Pinterpjäs med en stämning som hela tiden är laddad och full av komiska situationer. Pinter förenar en modern kosmisk verklighetsinsikt med en färgstark, mycket kvick beskrivning av hur kontakterna mellan människor undergår förändringar. Samtidigt som språket är enkelt är det fyllt med meningsfulla repliker, som uttrycker önskingar, glädje, illvilja, beklagande, vrede.

Amalia

»Vi ilar – ni vilar»

»Vi ilar – ni vilar» står det på ett gult flygblad som de har spritt i kommunen. De står till tjänst med städning, fönsterputsning, trädgårdsarbete, bud, flytt hjälp, enklare reparationer, målning, högläsning eller andra småsaker. De heter Blixttjänst.

10 ungdomar som sitter på Svarvarestugan och väntar på telefon. Men de behöver inte vänta länge, i själva verket är det den som ringer och vill ha hjälp med något, som får vänta några dagar.

Vad kostar det att anlita Blixttjänst? 10 kr i timmen om man är pensionär, 25 för andra privatpersoner och 40 för företag.

Häl i jeans

Första gången jag anlitate Blixttjänst var förra vintern. Hemma hade jag en hög med jeans som blev högre efter varje tvätt. Det var byxor med hål på knäna och aldrig blev det tid till lagning. Då ringde jag Blixttjänst och frågade om de kunde lappa byxor. Jodå, symaskinen var skraltid, men de ville gärna försöka. Åkte till Svarvarestugan med ett par kassar fulla och hämtade dem efter ett par veckor, då jag lämnade en kasse med trasiga vantar och sockor, som jag sedan kunde hämta stoppade. Oj, så mycket pengar jag sparade!

Sjuk

I höst blev jag sjuk mitt i fönsterputsning och höstgrävning. Den ena veckan gefter den andra gick och tulpanlökar, vars spirande jag hade tänkt glädja åt till våren, låg kvar i sin påse och fönstren kunde i alla fall inte jag se ut igenom, eftersom de bara var rena på ena sidan.

Då ringde jag igen och efter fyra dagar kom en glad tjej och fixade såväl lökar som fönster. Hon trivdes med att jobba på Blixttjänst. Arbetet var omväxlande och det hade gett henne säkerhet och ökat självförtroende. När hon började trodde hon inte att hon skulle klara av det, men nu visste hon om sig själv, att hon kunde arbeta. Eva berättade att de mest anlitate av pensionärer och de vanligaste arbetsuppgifterna var städning och fönsterputsning. Hemsamariter skakar inte mattor och putsar inte fönster, så här har Blixttjänst massor med jobb.

Tfn 14 25 35, säkrast 9-12 o. 13-14.

Anna-Stina Löwen

Lunds Kommun.

**BLIXT
TJÄNST**

Bredgatan 28, 222 21 Lund
 Tel 046/14 94 38 (onsd. efter kl 18.00)
 Postgiro 17 459-9. Prenumeration 60:-/år.
 Sättning och layout: VB-red på Acupress, Lund.
 Tryck: Acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondeson
 Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer Postadress

Ijugarbänken

Julen går förstas i sparsamhetens tecken: vi frågar våra kommunalpolitiker om vad de tänker ge för julklappar.

Lennart Ryde (m)

—Jag har skatteplanerat så framgångsrikt så att jag saknar kontanter, men jag kan kanske skänka bort mina bandade fullmäktigetal?

Nils Arne Andersson (c)

—Jag tänker ta vara på energiverkets kolpartikelutsläpp och göra rara sotgubbar av grankottar.

Ebba Lyttkens (per tfn):

—Jag kommer att sända iväg små skillingtryck om vår nye ordförande Bengt Westerberg.

Birger Rehn (s)

—Som gammal lundabo tänker jag köpa och skänka bort Henrik Telemans billiga Lundabok. Tänk så mycket bilder för bara 35 kronor. (Betald annons).

Kjell Dahlström (mp)

—Det gäller att återanvända alla papper som vi politiker får inom det kommunala: faster Mathilda ska få personalbudgeten.

Lund först med tiomilen

I måndags beslöt Lugi:s styrelse att arrangera Sveriges första tiomilalopp. Det kommer att äga rum i september nästa år. Om arrangemanget blir lyckat, kan det tänkas få status som SM.

Tidigare har entusiaster för denna litet udda gren fått åka utomlands, t. ex. till Danmark. Det rör sig inte om många, men med tanke på hur populärt maraton blivit är det troligt att det finns potentiella förmågor — inte minst i de äldre åldersklasserna.

Det blir förstas ett lopp med klös i; efter ett par timmar, när muskelsockret sinat och kroppen går över till fettförbränning, kommer den första krisen; det är den i maratonsammanhang kända »väggen». Största problemen lär emellertid inträda mellan 6 och 8 mil, här bryter de flesta.

Dårskap

Det kan synas som en dårskap men det lär finnas indianfolk där springandet av sådana här sträckor hör till söndagsnöjena — inte minst bland kvinnorna. Det sägs att förr i tiden brukade gruvarbetarna i norr efter tolvtimmarsdagen gå några mil upp i fjällen för att ta sig en öring.

Träningen inför tiomilalopp lär inte skilja sig speciellt mycket från vanlig maratonträning, som kan variera mellan 6 och 20 mil i veckan. Själv kommer jag nog att satsa på en kombination av löp-

ning, svettisgymnastik och distansvandringar.

Lundavandring

Vpk IF:s vandringssektion, med Gunnar Sandin i spetsen, planerar en ny distansvandring till våren: Från Lund Södra över Genarp, Veberöd, Dalby och S. Sandby åter till Lund. Det blir en sträcka på drygt 5 mil. För att ge litet värdighet åt vandringen kommer blommor att nedläggas vid redan nedlagda järnvägsstationer.

Sektionen hoppas på publicitet för 1986 års europavandring och för sommarvandringarna, som brukar ta ca. 14 dagar, den mest berömda hittills är väl den som fick rubriken »5 EG-länder på 10 dagar». Lundavandringen, som ska avverkas på en dag, bör också kunna utnyttjas av dem som planerar springa Lugi:s tiomil.

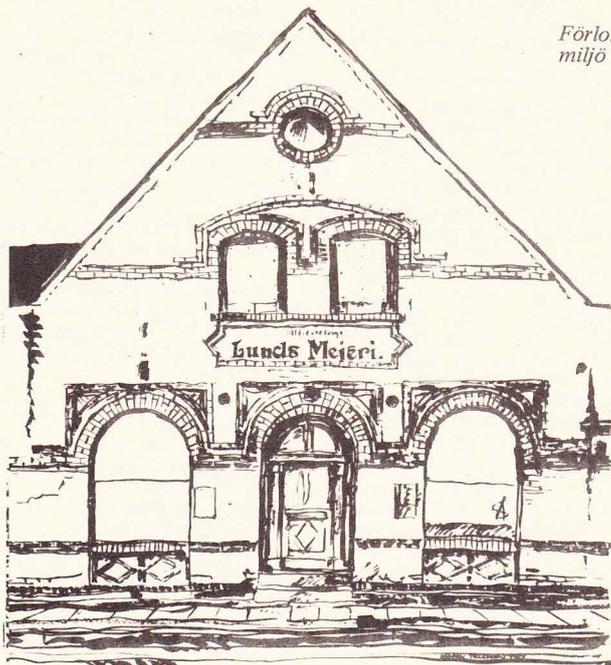
FH

Höstvandring

Vandringssektionens traditionella höstvandring äger rum nästa helg, lördag-söndag den 11-12, med början i Sjöbo och mål i Skurup. Normalt brukar den gå av stapeln en vecka senare, men i bästa fall kan det vara riktigt tufft väder redan i mitten av månaden (Vad är det för fel på vädret just nu? Sätt. anm.), påpekas det i Sektionens ledning.

Anmälan & information hos Gunnar Sandin, tfn 13 58 99.

Förlorad miljö

Strindbergs »Oväder»

Strindbergs Oväder i Malmö Stadsteaters uppsättning ges i fem föreställningar på Lunds stadsteater med början den 7 december. Det är ett kamrarspel om en fränksild herreman som söker åldrandets frid, trots saknad efter den ännu unga, nu omgifna hustrun. Men den pensionerade ämbetsmannen, huvudpersonen, i pjäsen kallad Herrn, får snart erfara att friden är bräcklig. När det visar sig att den unga hustrun, som Herrn har lämnat för att hon skulle slippa dras med en åldrande make, gift om sig med en »äventyrare» och när dottern i det första äktenskapet till på köpet bor i samma hus, då rasar stormarna igång. Men allt sker inom kamrarspelets ram: möten mellan några få stämmeor skapar dramats spänning.

Rutinerade Josef Halfen har registrerat och Herrn spelas nyansrikt av Gunnar Öhlund, en av Malmöscenens mest framstående aktörer.

BLÅSORKESTERN Nybörjarrep. Sönd 18-19 på Palaestra. Ordinarie rep 19-21. Julfest den 17/12. VPK IF Inomhusfotboll lörd kl 16 på Lerbäcksskolan. STUDIER FÖR IDEOLOGISK OFFENSIV Onsd 7/12 kl 19.30 Bredgatan 28. Studiebrevet "Kapital, stat & klasskamp". Gunnar Stenstom inleder. Alla välkomna! KVINNOPOLITISKA utskottet i Skånedistriktet har möte om bl.a. 8 mars. Lörd 3/12 kl 14 hos Iris Nilsson, Virvelvindsvägen 4E. AFRIKANSK DANS Lilla Teatern, Sandgatan 14 Lörd 3/12 & sönd 4/12 kl 19.30. LUNDS TEATERSKOLA, Sandgatan 14. Arbetsdemonstration Fred 2/12. PLEKTRUM Simris spelar på Lunds konsthall kl 15-17 lörd 3/12. Fri entré. HELSINGBORGS blåsarensemble Arkivmuseet månd 5/12 kl 19.30. ORGELAFTON Helgeandskyrkan torsd. 8/12 kl 19.30. FOLK Å ROCK PÅ SMÅLANDS LOLITA POP. Lokalt häftigt band. Lörd 3/12 kl 22.

STÄLL UPP I KAMPEN MOT ARBETSLÖSHETEN. Demonstration mot ungdomslagen. Samling på Johannesskolans gård i Malmö lörd 3/12 kl 10.45.

VECKOBLADET

REDAKTION: Lars Borgström, Finn Hagberg samt Olle Teleman.

KONTAKTREDAKTÖRER: Kristina Lanthén 11 30 86 samt Lars Nilsson 14 96 14.